

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobce: **Zemědělské družstvo Hodonice č. p. 258, družstvo**, se sídlem Hodonice, č.p. 258, IČ 00142565, zastoupeného Mgr. Janem Pechmanem, advokátem se sídlem Politických vězňů 21, Praha 1, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.7.2014, č. j. 2527/1.30/14/14.3

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 8.5.2014, č.j. 12381/9.30/13/14.3-RZ2, Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj se sídlem v Brně (dále jen „inspektorát“), uznal žalobce vinným ze spáchání správních deliktů na úseku bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. a) a s) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o inspekci práce“). Dle § 30 odst. 2 písm. c) zákona o inspekci práce uložil

inspektorát žalobci pokutu ve výši 90 000 Kč a rovněž mu uložil uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce včas odvolání, o kterém žalovaný rozhodl v záhlaví uvedeným rozhodnutím, a to tak, že výrok, dle kterého se žalobce měl dopustit správního deliktu dle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práci zrušil a řízení o tomto deliktu zastavil. Dále změnil výrok o uložené sankci, a to tak, že žalobci uložil pokutu ve výši 56 000 Kč. V ostatním rozhodnutí inspektorátu potvrdil.

II. Žaloba

[3] Ve včas podané žalobě žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a stručně shrnul průběh celého řízení. Konstatoval, že s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí, pokládá je za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost s ohledem na nesprávné posouzení právní otázky v předcházejícím řízení. Z námitek je zřejmé, že žalobce proti napadenému rozhodnutí brojí ve vztahu ke správnímu deliktu dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce.

[4] Napadené rozhodnutí je především nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nevypořádal se všemi námitkami žalobce, neuvedl, jakými úvahami se řídil v rámci volného hodnocení důkazů a utváření závěrů o skutkovém stavu, ani proč nepovažoval argumentaci žalobce v odvolání za důvodnou. Dle žalovaného inspektorát dostatečně ve vztahu k správnímu deliktu dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce vysvětlil, z jakých důkazů vycházel, pokud uvedl, že vycházel z protokolu o výsledku kontroly, ze zjištěného skutkového děje a předložené Směrnice S0408 – Zabezpečení BOZP - organizace dopravy v ZD Hodonice při provozování dopravy ze dne 1.2.2008 (dále jen „Směrnice“). Dle žalobce pouhý obecný odkaz na tyto doklady není dostatečným odůvodněním. K tomu žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 5/2003-52.

[5] Žalovaný měl povinnost se vypořádat se všemi námitkami účastníků a uvést, z jakých konkrétních důkazů vycházel. Žalovaný však pouze naznačil skutkové důvody tvrzeného porušení, ovšem ani inspektorát se nevypořádal se všemi námitkami a dostatečně neuvedl, v čem spatřuje naplnění skutkové podstaty správního deliktu. Není zřejmé, z jakých konkrétních skutečností vyvozuje porušení. Žalovaný měl rozhodnutí inspektorátu zrušit, namísto toho však uvedl, že odůvodnění bylo dostatečné.

[6] Žalovaný pouze obecně uvedl, že tím, že se Š. V. nacházel mezi traktory, aniž by byl chráněn proti pohybu traktoru, žalobce porušil jeho bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Dle žalobce je toto tvrzení natolik obecné, že není možné odhadnout, v čem žalovaný spatřuje porušení předpisů a jakých. Ze samotné skutečnosti, že se Š. V. nacházel mezi traktory nelze dovodit, co podle názoru správního orgánu žalobce porušil, ani jakým způsobem by měl být chráněn. Za klíčový nedostatek pokládá žalobce nedostatečné zjištění toho, jakým způsobem došlo k uvedení jednoho z traktorů do chodu, tedy důvod vzniku úrazového děje. Žalovaný vycházel pouze ze sdělení pana R., tj. osoby, která úraz způsobila. Na námitku žalobce, že šlo o exces třetí osoby reagoval žalovaný pouze tak, že žalobce měl zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci, aby byla zajištěna bezpečnost třetích osob na pracovišti, popř. aby tímto úplně zamezil přístup do rizikového prostoru. Dále uvedl, že i

pokud by nedošlo k uklouznutí J. R., měla být zajištěna při tomto úkonu bezpečnost a ochrana zdraví při práci Š. V. Ani z tohoto není zřejmé, v čem spočívalo žalobcovo pochybení, a jak měl žalobce lépe zajistit zdraví Š. V.

[7] Dále se dle žalobce žalovaný dopustil nesprávného právního posouzení. Ne každý pracovní úraz znamená porušení předpisů na pracovišti v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a spáchání správního deliktu. Konkrétní porušení předpisů musí být tvrzeno, ale i prokázáno. To se v tomto případě nestalo. Dle žalobce k úrazu nedošlo v důsledku porušení předpisů žalovaným, ale v důsledku nepředvídatelného a nebezpečného jednání třetí osoby – J. R., jehož přítomnost byla na pracovišti nezbytná. Ten porušil nejen veškeré zásady bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ale i lidskou opatrnost.

[8] Pokud se týče excesu třetí osoby, žalovaný uvedl, že žalobce měl povinnost nastavit bezpečnost tak, aby byla zajištěna bezpečnost třetích osob nebo zamezit přístup takových osob do rizikového prostoru a „i kdyby k uklouznutí J. R. nedošlo, měla být zajištěna při tomto úkonu bezpečnost a ochrana zdraví práce Š. V.“. Dle žalobce se jednalo o naprostý exces J. R., o nahodilou a nepředvídatelnou skutečnost a za této situace žalobce nemohl lépe zajistit bezpečnost Š. V. při práci.

[9] Žalobce doplnil, že na pana J. R. byla podána žaloba a o jeho skutku je u Okresního soudu ve Znojmě vedeno trestní řízení ve věci spáchání přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1 trestního zákoníku.

[10] Věta použitá žalovaným v odůvodněné napadeného rozhodnutí: „i kdyby k uklouznutí J. R. nedošlo, měla být zajištěna při tomto úkonu bezpečnost a ochrana zdraví práce Š. V.“, je pro žalobce nesrozumitelná. Je zřejmé, že žalovaný se domnívá, že se jednalo o exces s tím, že i kdyby se o exces nejednalo, stejně měl žalobce bezpečnost a ochranu zdraví zajistit. Výše však uvádí, že se o exces nejednalo. Jedná se tedy o rozpor a i z tohoto důvodu je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné.

[11] Pracovní úraz byl beze vší pochybnosti způsoben jednáním třetí osoby – pana R., který uvedl motor opravovaného traktoru do chodu a traktor do pohybu. Přítomnost pana R. v místě úrazového děje byla odůvodněna potřebou bližšího vysvětlení požadované opravy. Pan R. se tedy s vědomím žalobce zdržoval v místě úrazu, ale pouze za účelem vysvětlení požadované opravy traktoru, což dle žalobce nezakládá ohrožení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Jakékoliv další jednání pana R. bylo učiněno bez vědomí žalobce.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[12] Žalovaný konstatoval, že trvá na tom, že žalobce spáchal správní delikt na úseku bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce tím, že učni Š. V., který se dne 10.1.2013 při opravě traktoru Zetor typ 8011 pohyboval na pracovišti žalobce, nezajistil bezpečnost a ochranu zdraví při práci a tím porušil ust. § 101 odst. 5 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“).

[13] Správní orgány se v průběhu správního řízení zabývaly veškerými uplatněnými námitkami žalobce. Oblastní inspektorát dostatečně vyložil, v čem spatřuje naplnění

skutkové podstaty správního deliktu dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce. V rozhodnutí inspektorátu je také jasně uvedeno, v čem žalovaný spatřuje porušení předpisů, a to konkrétně jakých předpisů. Žalovaný odkázal na odst. 4 str. 5. odůvodnění.

[14] Dle žalovaného orgány inspekce práce uvedly, jaká opatření mohl žalobce k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci přijmout, ale neučinil tak. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.2.2014, č.j. 6 Ads 63/2013-63, který považuje za příléhavý, byť se vztahuje k naplnění skutkové podstaty jiného správního deliktu.

[15] Pokud se týká nedostatečně zjištěného skutkového stavu, ani zde nepovažuje žalovaný námitky žalobce za důvodné. Dle žalovaného byl skutkový stav zjištěn dostatečně, ani žalobce nekonkretizoval, jaké důkazy by ještě měly být provedeny. Žalovaný si je vědom, že k uvedení traktoru Zetor typ 7745 do jízdy došlo ze strany J. R. v důsledku jeho uklouznutí. Došlo k tomu při realizaci úkonu, který spočíval v natočení předních kol tohoto traktoru z důvodu, aby se mechanik žalobce dostal blíže k motoru a vstříkovací soustavě. K realizaci tohoto úkonu dal pak pokyn P. K. K tomuto zjištění žalobce neměl žádných výhrad, pokud bylo zaznamenáno v protokolu o výsledku kontroly. Skutkový děj potvrdil na str. 2 v odst. 4. námitek proti výsledku přezkoumání protokolu o výsledku kontroly.

[16] V blízkosti Š. V. byl na pokyn zaměstnance žalobce započat úkon spočívající v natočení předních kol traktoru, přitom však nebylo uskutečněno žádné opatření, kterým by byla zajištěna bezpečnost a ochrana zdraví Š. V. Pokud žalovaný uvedl, že „i kdyby k uklouznutí J. R. nedošlo, měla být zajištěna při tomto úkonu bezpečnost a ochrana zdraví při práci Š. V.“, nevyslovil tím, že by jednalo o exces třetí osoby, zdůrazňoval, že bezpečnost a ochrana zdraví Š. V. měla být ze strany žalobce zajištěna i kdyby k uklouznutí J. R. nedošlo, byl však v těsné blízkosti Š. V. proveden úkon spočívající v natočení předních kol traktoru. Opatření, která měl žalobce přijmout, měla zabránit ohrožení bezpečnosti zdraví a života fyzických osob právě pro případ, jakým je nechtěné popojetí traktoru. Tvzení žalobce, že J. R. byl v místě úrazového děje přítomen z důvodu bližšího vysvětlení požadované opravy je liché, neboť pan R. uvedl předmětný traktor do chodu na základě pokynu zaměstnance žalobce P. K.

IV. Replika žalobce

[17] V replice žalobce konstatoval, že ani ve vyjádření k žalobě se žalovaný nevyjádřil dostatečně k jeho námitkám. K odkazu žalovaného na str. 4 odůvodnění rozhodnutí ohledně obsahu Směrnice žalobce uvedl, že závěr zde uvedený je vágní a nereálný, žalobce si neumí představit, jak by zajistil, že se pracovníci nebudou zdržovat v bezprostřední blízkosti stroje, který je v provozu, než že je s příkazem seznámí, což ve směrnici učinil. Není reálně možné kontrolovat dodržování každého příkazu.

[18] Žalobce nikterak nezpochybňuje, že odpovědnost právnické osoby za správní delikt je odpovědností objektivní, nevyžadující zavinění. Jak je však uvedeno v cit. rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 6 Ads 63/2013-63, objektivní odpovědnost není možno zaměňovat s odpovědností absolutní. V uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu je

uvedeno, že „oblastní inspektorát přinejmenším jeden příklad možného opatření k prevenci rizik ve svém rozhodnutí uvedl. Jde o zastavení stavby do doby doplnění a aktualizace plánu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi dle nových skutečností, jež nastaly v průběhu realizace stavby“. Dle žalobce se toto ale v posuzovaném případě nestalo a žalovaný příklady možného opatření k zajištění bezpečnosti práce neuvedl a omezil se pouze na zjištění obecného charakteru, což žalobce od počátku odmítá.

[19] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce v podané žalobě blíže nekonkretizuje jaké důkazy by měly být nad rámec provedených důkazů uskutečněny. Povinnost zjistit dostatečně skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti však stíhá správní orgán, je jeho odpovědností aktivně zjistit veškeré relevantní skutečnosti a opatřit k nim důkazy. Účastník správního řízení nemá povinnost tvrzení a důkazní sankcionovanou případným neunesením důkazního břemene prohrou ve sporu, jak je tomu v civilním sporném řízení.

[20] Žalovaný uvedl, že způsob, jakým došlo k pohybu předmětného stroje, žalobce nerozporoval. Z popisu faktické situace však dle žalobce nevyplývá, co a jakým způsobem žalobce porušil.

[21] Žalovaný uvedl, že v době úrazu nebylo v blízkosti poškozeného realizováno žádné opatření, kterým by měla být zajištěna bezpečnost a ochrana zdraví poškozeného, i kdyby nedošlo k excesu třetí osoby. Žalobce nerozporuje, že bezpečnostní opatření mají být zajišťována obecně bez dalšího. Žalovaný však vůbec neuvádí, jaká bezpečnostní opatření má na mysli a opět zůstává u obecných konstatování. Žalovaný se svým vyjádřením, že bezpečnostní opatření mají být obecně zajišťována, nevypořádal s argumentem žalobce, že v daném případě k pracovnímu úrazu došlo excesem třetí osoby, nikoliv z důvodu, že by žalobce zanedbal bezpečnostní opatření.

V. Posouzení žalobních námitek soudem

[22] Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

[23] Jelikož účastníci řízení projevíli souhlas s rozhodnutím věci bez jednání, krajský soud k rozhodnutí této věci jednání nenařizoval (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

[24] Žaloba **není důvodná**.

[25] K projednání a rozhodnutí věci si krajský soud vyžádal správní spis žalovaného a prvostupňového orgánu, z něhož zjistil následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.

[26] Ze záznamu o úrazu č. 20/2012/2013 provedeného učilištěm soud zjistil, že dne 10.1.2013 došlo k pracovnímu úrazu žáka – učně střední odborné školy a středního odborného učiliště Znojmo, Š. V. na smluvním pracovišti praktického vyučování ZD Hodonice, opravárenské dílny. Zraněný žák prováděl úkony na přední kapotě traktoru Z 8011, stál k němu čelem na 20cm vysoké podložce. Současně byl přistaven k opravě

traktor Z 7745 s předním náhonem k opravě vstříků do válců. Vzdálenost mezi traktory byla asi 1,5m. Rozjetím traktoru Z 7745, kdy řidičem i majitelem byl J. R., došlo k přimáčknutí Š. V. mezi oba traktory a tím mu bylo způsobeno zranění zadní části levé dolní končetiny. Jako svědek a osoba vykonávající dohled v době úrazu byl uveden a podepsán P. K.

[27] Inspektorát v souvislosti s tímto úrazem provedl u žalobce kontrolu příčin a okolností pracovního úrazu. Dne 18.2.2013 byl o kontrole sepsán protokol č.j. 2516/9.41/13/15.4. Jako příčina úrazu byla uvedena skutečnost, že řidič traktoru Zetor typ 7745, který byl na pracovišti v opravě, J. R., uvedl motor předmětného traktoru do chodu a do jízdy tak, že tento narazil čelně na jiný opravovaný traktor Zetor typ 8011, u kterého v době nárazu stál Š. V. a opravoval ho v čelní části, a to zády k pohyblivému se traktoru.

[28] Ve stručném popisu události, bod 3), je událost, při které došlo k úrazu, popsána ve shodě s tím, jak byla popsána ve výše uvedeném záznamu o úrazu, ale podrobněji. Mimo jiné je zde uvedeno, že P. R. měl provést na pokyn mechanika dílen P. K. na traktoru Z 7745 úkon, spočívající v natočení předních kol traktoru s přením náhonem na jednu stranu tak, aby se mechanik dostal blíže k motoru a vstřikovací soustavě, přičemž k tomu je nutno uvést do činnosti motor traktoru, který pohání posilovač řízení. Mechanik P. K. si odešel pro potřebné nářadí, mezi tím J. R. uvedl traktor do jízdy a způsobil zranění učně Š. V.

[29] Jak vyplývá z uvedeného protokolu o kontrole, inspektorát konstatoval, že žalobce porušil povinnost danou ust. § 101 odst. 5 zákoníku práce ve znění pozdějších předpisů tím, že Š. V. nezajistil bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Dále inspektorát shledal porušení povinností uvedených v § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů, tím, že ve vydaném místním provozním bezpečnostním předpise, Směrnici, nestanovil pracovní a technologické postupy pro bezpečné provozování dopravy, bezpečnost provádění jednotlivých pracovních operací na pracovišti dílen ZD – nová dílna Tasovice s ohledem na zvláštnosti pracoviště a pracovního prostředí tak, jak stanoví § 3 nařízení vlády č. 168/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při provozování dopravy dopravními prostředky. (Pokud se týká porušení povinnosti dané § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se žalobce měl dopustit správního deliktu na úseku bezpečnosti práce dle ust. § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce, žalovaný rozhodnutí inspektorátu (druhé v pořadí) zrušil a tento výrok, resp. delikt není předmětem přezkumu před krajským soudem.) Protokol za žalobce podepsal Ing. F. H., předseda představenstva.

[30] Přípisem ze dne 25. 2. 2013 žalobce žádal o přezkoumání protokolu, konkrétní námitky podal dne 27.2.2013. Uvedl, že žalobce zabezpečil všechny podmínky dané zákony pro zajištění bezpečnosti na pracovišti, v době úrazu byly prováděny veškeré činnosti v souladu se zákonem a předpisy družstva. Žádný postup nemůže vyloučit pochybení třetí osoby, a to řidiče traktoru J. R., který manipulaci s traktoem neprováděl v souladu s návodem k obsluze daného traktoru. Dále uvedl, že družstvo organizuje dopravu a zajišťuje bezpečnost při činnostech souvisejících s dopravou dle požadavků zákona č. 308/2006 Sb. a nařízení 168/2002 Sv., má zpracovaný vlastní bezpečnostní předpis, integrovaný do Směrnice S 04/08, zejména kap. 13.

[31] Tyto námitky nebyly shledány inspektorátem důvodnými, o jejich posouzení inspektorát informoval žalobce vyrozuměním ze dne 4. 3. 2013. Nesouhlas s posouzením námitek uvedl žalobce v podání ze dne 26. 3. 2013, nazvaným odvolání proti výsledkům přezkoumání protokolu č.j. 2516/9.41/13/15.4 ze dne 4. 3. 2013. O tomto podání rozhodl vedoucí inspektor inspektorátu rozhodnutím ze dne 17. 4. 2013 tak, že námitky zamítl.

[32] 16.7.2013 vydal inspektorát oznámení o zahájení řízení z moci úřední pro podezření ze spáchání správních deliktů na úseku bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. a) a s) zákona o inspekci práce.

[33] Dne 1.8.2013 bylo za přítomnosti advokáta žalobce provedeno dokazování listinami založenými ve spise. Ten krátkou cestou předal inspektorátu vyjádření žalobce k věci ze dne 31. 7. 2013, ve kterém se žalobce vyjádřil k zahájenému řízení. Mimo jiné k deliktu dle §30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce uvedl, že „*pracovní úraz byl ze vší pochybnosti způsoben jednáním třetí osoby – p. R., který pohyb traktoru způsobil svým jednáním na základě vlastní iniciativy. Jak ostatně vyplývá i z protokolu, příčinou vzniku pracovního úrazu byla skutečnost, že p. R. uvedl motor opravovaného traktoru do chodu a traktor do pohybu.*“ Dále žalovaný uvedl, že pan R. se v místě zdržoval s vědomím žalobce pouze z důvodu potřeby bližšího vysvětlení požadované opravy, což nezakládá žádné ohrožení bezpečnosti. Jakékoliv jeho další jednání bylo učiněno bez vědomí žalobce a v rozporu s návodem k obsluze traktoru a rovněž v rozporu se stanovenými pravidly pro provádění oprav zemědělských strojů a zařízení. Žalobce také poukázal na vyšetřovací zásadu.

[34] Přípisem ze dne 13.8.2013 byl žalobce vyrozuměn o ukončení dokazování ve věci, byl vyzván, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí do 20.8.2013. Následně vydal dne 22.8.2013 inspektorát rozhodnutí č.j. 12381/9.30/13/14-3-RZ. Dle tohoto rozhodnutí se žalobce dopustil správních deliktů na úseku bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. a) a písm. s) zákona o inspekci práce. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na základě kterého žalovaný rozhodnutím ze dne 20.12.2013, č.j. 4407/1.30/13/14.3, rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatečném odůvodnění a věc vrátil správnímu orgánu 1. stupně k novému projednání.

[35] Přípisem ze dne 17. 1. 2014 inspektorát vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení. Zároveň ho poučil o možnosti navrhopat důkazy a nahlížet do spisu. Přípisem ze dne 22.4.2014 byl žalobce informován, že došlo ke skončení dokazování a zároveň byl poučen o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce byl rovněž poučen o možnosti doložit své osobní a majetkové poměry, termín byl stanoven na 6.5.2014. Žalobce neučinil žádné další návrhy, inspektorát vydal dne 8.5.2014 ve věci rozhodnutí, kterým opět uznal žalobce vinným ze spáchání správních deliktů na úseku bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. a) a s) zákona o inspekci práce. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím, které je nyní předmětem přezkumu.

[36] Žalovaný zrušil výrok inspektorátu ohledně správního deliktu dle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o bezpečnosti práce a řízení o tomto deliktu zastavil, neboť po seznámení se směrnicí žalobce dospěl k závěru, že tato dostatečně stanoví pracovní postupy a zásady bezpečného chování na předmětném pracovišti žalobce vůči zaměstnancům.

[37] Pokud se týká správního deliktu dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, žalovaný rozhodnutí žalovaného potvrdil. Konstatoval, že předložená Směrnice žalobce dostatečně stanoví pracovní postupy a zásady bezpečného chování na pracovišti. Jak však vyplývá z protokolu o výsledku kontroly a zjištěného skutkového děje, nebyla přijata dostatečná opatření, resp. žádná opatření ve vztahu zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví učně Š. V. při opravě traktoru Zetor dne 10.1.2013. Žalovaný konkrétně popsal skutkový děj vyplývající ze správního spisu. Na pracovišti byl J. R. přistaven traktor Zetor typ 7745, přičemž tento traktor stál proti přední masce traktoru typu Zetor 8011, který opravoval Š. V., a který stál před přední maskou tohoto traktoru na kovové stoličce vysoké 29 cm, otočen zády k traktoru přistaveného J. R. Na pokyn mechanika dílen P. K., zaměstnance žalobce, měl zákazník J. R. provést na traktoru Zetor typ 7745 úkon spočívající v natočení předních kol traktoru s předním náhonem na jednu stranu tak, aby se mechanik dostal blíže k motoru a vstřikovací soustavě. K tomuto úkonu je nutno uvést do činnosti motor traktoru, které pohání posilovač řízení. Mechanik P. K. odešel pro nářadí, J. R. mezitím uvedl traktor Zetor typ 7745 do jízdy a způsobil zranění Š. V. tak, že traktorem narazil na stojící traktor Zetor typ 8011, když mezi traktory se právě nacházel Š. V. I když předmětná Směrnice upravuje zajištění bezpečnosti vůči zaměstnancům, ale i dalším osobám, žalobce nepřijal opatření ve Směrnici uvedená, nebyla přijata opatření zamezující vstupu nepovolaných osob do nebezpečného prostoru před traktorem typ Zetor 7745, nebyla dodržena bezpečná vzdálenost – odstup osob v blízkosti traktoru. Š. V. se nacházel mezi dvěma traktory, přičemž jeden z nich, traktor Zetor typ 7745 byl nastartován.

[38] Inspektorát se dle žalovaného vypořádal s námitkami žalobce vznesenými v průběhu správního řízení, žalovaný poukázal na str. 3 až 5 rozhodnutí inspektorátu, konstatoval, že z rozhodnutí inspektorátu je zjevné, že vycházel z protokolu o výsledku kontroly, z předložené směrnice. Poznamenal, že žalobce nikterak nerozporoval v odvolání skutkový stav věci.

[39] K námitce žalobce, že se jednalo o exces třetí osoby, žalovaný uvedl, že se ztotožňuje s názorem inspektorátu, že je povinností žalobce nastavit bezpečnost tak, aby bezpečnost třetích osob byla zajištěna, popřípadě jim má zamezit přístup do rizikového prostoru. Pokud žalobce argumentoval tím, že k nastartování motoru traktoru a jeho uvedení do pohybu došlo při uklouznutí J. R., žalovaný konstatoval, že J. R. započal úkon spočívající v natočení předních kol na základě pokynu zaměstnance žalobce P. K. I kdyby k uklouznutí J. R. nedošlo, měla být při tomto úkonu zajištěna bezpečnost a ochrana zdraví Š. V. K připomínce žalobce, že přítomnost J. R. byla odůvodněna vysvětlením požadované opravy, není zřejmé, proč se J. R. rozhodl natočit přední kola traktoru dle pokynu P. K., což vyplývá z protokolu o kontrole a sdělení J. R.

[40] Soud připomíná, že ve věci je sporné, zda se žalobce dopustil správního deliktu na úseku bezpečnosti práce dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, podle kterého „*právník osoba se dopustí správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že nezajistí s ohledem na možné ohrožení života nebo zdraví bezpečnost fyzických osob zdržujících se s jejím vědomím na jejích pracovištích*“. Žalobce měl porušit § 101 odst. 5 zákoníku práce, dle kterého „*povinnost zaměstnavatele zajišťovat bezpečnost a ochranu zdraví při práci se vztahuje na všechny fyzické osoby, které se s jeho vědomím zdržují na jeho pracovištích*.“

[41] Soud konstatuje, že se ztotožňuje se správními orgány, že se žalobce uvedeného deliktu dopustil. Je rovněž tohoto názoru, že správní orgány dostatečným způsobem zjistily a popsaly skutkový stav věci. Soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2010, čj. 4 Ads 44/2010-132, podle kterého „v rámci řízení o uložení pokuty za správní delikt, zahajovaného z úřední povinnosti (*ex officio*), jako jedné ze základních forem správního trestání je třeba klást zvláštní důraz na důkladné zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů a jejich rozhodnutí důsledně poměřovat zásadou materiální pravdy jako jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 3 správního řádu z roku 2004, jakož i zásadou vyšetřovací (vyhledávací) podle § 50 odst. 3 věty druhé téhož zákona“. Dále lze připomenout rovněž usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011-68.

[42] Pokud se týká zjištění skutkového stavu, soud především připomíná, že o skutkovém stavu věci nebylo pochyb. Žalobce byl seznámen s podklady rozhodnutí, především s protokolem č.j. 2516/9.41/13/15.4, aniž zpochybňoval popis události, na základě které došlo k úrazu učně. V řízení nenavrhoval žádné důkazy. Soud si je vědom toho, že navrhopvat důkazy vzhledem k zásadě vyšetřovací žalobce nemusel. Vzhledem k jednoznačnosti zjištění však správní orgány neměly důvod provádět ve věci další dokazování.

[43] Žalobce především namítal, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Pokud se týká odvolacích námitek, žalobce tvrdil, že nespáchal delikt dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce, inspektorát dostatečně neuvedl, v čem spatřuje naplnění skutkové podstaty tohoto deliktu, když opakovaně uváděl, že žalobce nezajistil Š. V. bezpečnost a ochranu zdraví při práci, blíže nevysvětlil, jak ke svým závěrům došel. Inspektorát k námitce, že se jednalo o exces třetí osoby konstatoval, že se nejednalo o tento exces, ale o systémové selhání organizace práce, přičemž ani zde nebylo uvedeno, v čem je spatřováno pochybení žalobce a jakými konkrétními důkazy, je prokázáno, že se o exces nejednalo. Žalobce také odkázal na vyšetřovací zásadu a zásadu *in dubio pro reo*.

[44] Dle názoru soudu se žalovaný s odvolacími námitkami žalobce vypořádal dostatečným, přezkoumatelným způsobem, nepochybil, pokud odkázal na odůvodnění rozhodnutí inspektorátu a dále uvedl svoje vlastní úvahy. (k tomu blíže odst. [37] až [39] výše). Je zřejmé, z jakých důvodů pokládal žalovaný právní i skutkovou argumentaci inspektorátu za správnou a neztotožňuje se s výkladem žalobce. Za hlavní nedostatek pokládá žalobce nedostateční zjištění, jakým způsobem došlo k uvedení jednoho z traktorů do chodu. Dle názoru soudu však zjištění správních orgánů v tomto směru bylo zcela jednoznačné. Část z odůvodnění rozhodnutí žalovaného, která se týká uvedeného zjištění, je shrnuta v odst. [37] výše, přičemž bylo vycházeno z protokolu, jehož obsah je shrnut v odst. [28]. Soud opakuje, že žalobce obsah protokolu v tomto směru nezpochybňoval.

[45] Z odůvodnění žalovaného je zřejmé, v čem konkrétně spočívalo naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce a rozhodnutí je v tomto směru přezkoumatelné. Žalovaný v odůvodnění nejprve uvedl, že Směrnice žalobce dostatečně stanoví pracovní postupy a zásady bezpečného chování na předmětném pracovišti, poté, co popsal skutkový děj, konstatoval, že žalobce nepřijal dostatečná, respektive žádná opatření ve vztahu k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci učně

Š. V., nepřijal opatření uvedená ve Směrnici, konkrétně opatření zamezující vstup třetích osob do nebezpečného prostoru mezi traktory když se Š. V. nacházel mezi traktory, z nichž traktor, ke kterému stál zády, byl nastartován.

[46] Pokud žalobce pokládal za nepřezkoumatelné konstatování žalovaného v odůvodnění, že „i kdyby k uklouznutí J. R. nedošlo, měla být zajištěna při tomto úkonu bezpečnost a ochrana zdraví při práci Š. V.“, soud tuto námitku neshledal důvodnou. Je totiž zřejmé, že vzhledem k manipulaci s jedním z traktorů a jeho nastartování pokládaly správní orgány prostor mezi traktory za nebezpečný i v případě, že by nedošlo k uklouznutí J. R. a nechtěnému popojetí traktoru.

[47] Pokud žalobce v žalobě uvedl, že J. R. byl přítomen v místě úrazového děje pouze z důvodu vysvětlení opravy a jeho další jednání bylo učiněno bez vědomí žalobce, soud konstatuje, že tato argumentace se mu jeví za situace, kdy žalobce nerozporoval popis události uvedený v protokole ze dne 18.2.2013, č.j. 2516/9.41/13/15.4, po seznámení s protokolem jako účelová. Soud také uvádí, že v připomínkách k žádosti o přezkoumání uvedeného protokolu, které byly uplatněny bezprostředně po seznámení žalobcem s protokolem nebylo namítáno, že by řidič traktoru J. R. neměl vůbec s traktozem manipulovat, ale že manipulaci s traktozem neprováděl v souladu s návodem k obsluze traktoru.

[48] Na závěr soud zdůrazňuje, že povinnosti zaměstnavatelů na úseku BOZP jsou stanoveny k ochraně zaměstnanců, popřípadě fyzických osob zdržujících se s jejím vědomím na jejích pracovištích, (v tomto případě i učně, který vykonával u žalobce praxi). Povinností žalobce bylo nejen přijmout příslušná opatření k zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti, což žalobce učinil ve Směrnici, ale také zajistit jejich dodržování, což se, jak vyplývá z výše uvedeného, nestalo.

VII. Závěr a náklady řízení

[49] Soud tak uzavírá, že dle jeho názoru žalobce správní delikt dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce spáchal a žalovaný uložil sankci – pokutu ve výši odpovídající hlediskům dle § 30 odst. 2 písm. c) ve spojení s § 36 odst. 1 zákona o inspekci práce. Pokuta nebyla zjevně nepřiměřená, byla uložena při spodní hranici zákonné sazby, ostatně v tomto směru ani žalobce nevznesl námitky. Žalovaný prokázal naplnění všech znaků skutkové podstaty předmětného správního deliktu, resp. znaků objektivní stránky daného správního deliktu. Odůvodnění napadených rozhodnutí správních orgánů, na které navázal, shledává zdejší soud za dostatečné a přiléhavé, jakož shledal dostatečným i zjištění stavu věci ve smyslu § 3, § 50 odst. 3 a § 52 správního řádu. Krajský soud proto shledal žalobu jako celek nedůvodnou a jako takovou ji zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

[50] O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto

úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní agendy nevznikly (a ani je nepožadoval).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.
V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. prosince 2016

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu